

ר' שמועל'ס כנגדו אין אחר מסייעה: **המקלחות מים**. מים קרויין מי מטר: **לביז אחר**.
מסקנות עם הפחסות. מסייעות אותה לתקן כנגדה כדפרישית לעיל: **האי מאן דאחויק ברקסא**
 ר' לכל הקודם להחזיק בו ולפרוע למלך טסקא דהוא מס של קרקע. ואס בא אחד ומוחזיק על שפת
 מקום פנוי הרבה לפורקי משאות לפסניות ולטועני מתורבין ומוציאין וזה החזיק לנגות שס ציין או
 וס לרביס: **אבל סלוקי**. מדינא לא מסלקיין ליה: **והאידינא דנכטי פרסאי**. לאתון הלוקחין שדות
 גגהר מלא וזאר הסוס והלוקחין גודרין גדידן רחוק מן הנהר שלא לקבלל את מקום הרביס וסס בא
 יקנו ליה פאר קנויה לצעל הגדר עד תוך המים: **ציני אחי**. שדה העומדת ליקח במסקא
 : **ואי משוס דינא דבר מצרא**. אם אינן לא חסין ולא שותפים אלא מכה מנרעות צאין על הממוחין
 צריכין לקרקע וטוב לכל אחד לקנות בצמורין וזל ואל ליקח במקום אחר: **לא מסלקיין ליה**. דלא
הישר והטוב. דבר שאי אתה נחסר כ"כ שמתמלא קרקעות במקום אחר ולא תטריח על בן המצר
 שדה היוצאה לימכר ובא אחר ונטל רשות מבן המצרין וא"ל זיל זבון: **הנרדעי אחרי צריך למקני**.
 הייתי כך כדי להעמידה על דמים הראויין לה שאס באתי איני אאלל העניים היה מעלה לי בדמים
 ד למיקנייה מיניה. א"כ אין קניינו של זה כלום אם אייקר או זול ארעא ברשותא דבר מצרא
 מלקבל דמים שנתן בה דכי אייקר רוחא דבר מצרא הוא וכי זול פסידא דבר מצרא הוא: **ואי לא**
 : **בי מילעי דנכסי**. של מוכר. שדות המוכר מקיפות לה מכל דר: **חוינן אי עידיס היא**. דבר
 שדות הסמוכות לה: **וצנינא וציני**. ואין מצרני המוכר יכולים לסלקו שהרי יש צניינה הפסק:

לחתמותיו: **ומתקנת לעצמה.** צפני
חרץ מתוקן להוריד מי גשמים בו:
דנהרא. בשני הפרסים היה הקרקע
הנהר מקום שהספינות עולות לגמל ול
לחרוש ולזרוע: **חזיפא** הוי. שמקלקל
שעל שפת הנהר קני לך השדה עד תוך
אחד והחזיק מן הגדר ולד הנהר ממ
ושרות שני אחים קמוצין לה מכאן ומ
ואומרים אנו היינו מצפים לקחתה ש
איכפת לן לדינא דבר מצרא כלל: **ועש**
להיות נכסיו חלוקין: **אחא לאימלווי** ב
דאי לא קרה מנייה מני אמר ליה מש
בשביל שחביבה עלי: **השחא דאמרת**
איכר או זול ולא יוסיף ולא יגרע הלוי
יביצ ליה **מאסן.** דגבי דהאי הוא דא
העשוי לימכר לעצמו שאינו דומה לש

הכל לאדלי גפא. לשערי
חומות העיר להציב כהן
למחות. אכלי, לדמות, כמו
שערוקו גלי. גפא, סמימה,
ומי מלא אחר הגפא
(ב"ב ח.). לכריא דפתאי.
ספירת צור לשמות מים
על שם הכלי המונח שם
בזמן מניח לשמות צו עוברי
דרכים, קוריו פתיו (שם).
אפילו מרבגן. שכל
יריכין למים (שם). דלא
נפקא באוכלווא. שאין
מן עמנם יואצין בהכרח
למפוס, אלא שוכרים פועלים
(שם).